

॥ ३४ ॥ कतककारस्तु ॥ यदात्वित्यादिशापांतप्रतिपादकं स्वंपुर्धारयिष्यसीत्यंतंश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तमित्याह ॥ एवमुक्तेत्यादिसार्धश्लोकस्तु प्रामाणिकएव ॥ एवंचद्वात्रिंश
तृश्लोकाएवात्रेत्याहुः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा० वा० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ धर्मधुरंधरस्यापिशक्रस्याधर्मप्रवृत्तौ बीजं दर्शयितुमाह
अफलइति अवपणइत्यर्थः ॥ त्रस्तेतित्रासेनस्वकारणदैर्न्यव्यज्यते ॥ १ ॥ सुरकार्यमिति ॥ अन्यथाद्युग्रतपसा सकलदेवस्थानापहारस्तेनकृतःस्यादितिभावः ॥ २ ॥ सा अह
ल्या दुष्टचारित्रेतिनिराकृता उक्तशापपूर्वत्यक्ता ॥ एवमपिसुरकार्यनिष्पत्तिःकथंनचाह ॥ शापेति ॥ स्वस्मिन्गौतमकर्तृकशापमोक्षणेनास्यतपोमयाहृतं ॥ महतः

हिमवच्छिखरेरम्येतपस्तेपेमहातपाः ॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे वा० वा० अष्टचत्वारिंशःसर्गः ॥ ४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
अफलस्तुततःशक्रोदेवानग्निपुरोगमान् ॥ अब्रवीन्नस्तनयनःसिद्धगंधर्वचारणान् ॥ १ ॥ कुर्वतातपसोविघ्नंगौतमस्यमहात्मनः ॥
क्रोधमुत्पद्यहिमयासुरकार्यमिदंकृतं ॥ २ ॥ अफलोस्मिन्कृतस्तेनक्रोधात्साचनिराकृता ॥ शापमोक्षेणमहतातपोस्यापहृतंमया
॥ ३ ॥ तन्मांसुरवराःसर्वेसर्पिसंघाःसचारणाः ॥ सुरकार्यकरंयूयंसफलंकर्तुमर्हथ ॥ ४ ॥ शतक्रतोर्वचःश्रुत्वादेवाःसाग्निपुरोगमाः ॥
पितृदेवानुपेत्याहुःसर्वेसहमरुद्गणैः ॥ ५ ॥ अयंमेषःसवपणःशक्रोत्पद्यवपणःकृतः ॥ मेषस्यवपणौगृह्यशक्रायाशुप्रयच्छत ॥ ६ ॥
अफलस्तुक्रतोमेषःपरांतुष्टिंप्रदास्यति ॥ भवतांहर्षणार्थंचयेच्चदास्यंतिमानवाः ॥ अक्षयंहिफलंतेषांचूयंदास्यथपुष्कलं ॥ ७ ॥

शापेनविनानतपोव्ययइतिभावः ॥ तपोव्ययसंपादकक्रोधोत्पादनमेवकार्यमयाकृतमितितात्पर्यं ॥ ३ ॥ सफलंमांसवपणं ॥ सर्वेइत्यस्यवारद्वयपाठे हेसर्वेसुरवराःसर्वेयूयमि
त्यन्वयोज्ञेयः परत्रयूयमित्येवपाठःप्रायेण ॥ ४ ॥ पितृदेवाःकव्यवाहनादयः तानुपेत्य हव्यवाहनाग्निमुखेनाहुः ॥ अग्नेस्तुवचनंश्रुत्वेतिवक्ष्यमाणत्वात् ॥ ५ ॥ अयंमेषःयोभव
तांहविष्वेन कल्पितः ॥ गृह्य गृहीत्वा ॥ ६ ॥ अफलस्त्विति नन्विदमयुक्तं नहिमेषा अवपणादृश्यंतइतिचेन्न भवदुद्देशेनकृतोहविष्वेन कल्पितोयोऽफलःषण्डोमेषः यद्वावपणभिन्नो
योमेषोमेषावयवोभवद्धविष्वेनकल्पितः सभवतांपरांतुष्टिंप्रदास्यतीत्यन्वयात् ॥ येवाफलंमेषंभवतांहर्षणार्थं तोषायभवद्भोदास्यंति तेषामक्षयंकलंचूयंदास्यथेत्यन्वयः ॥ ७ ॥